

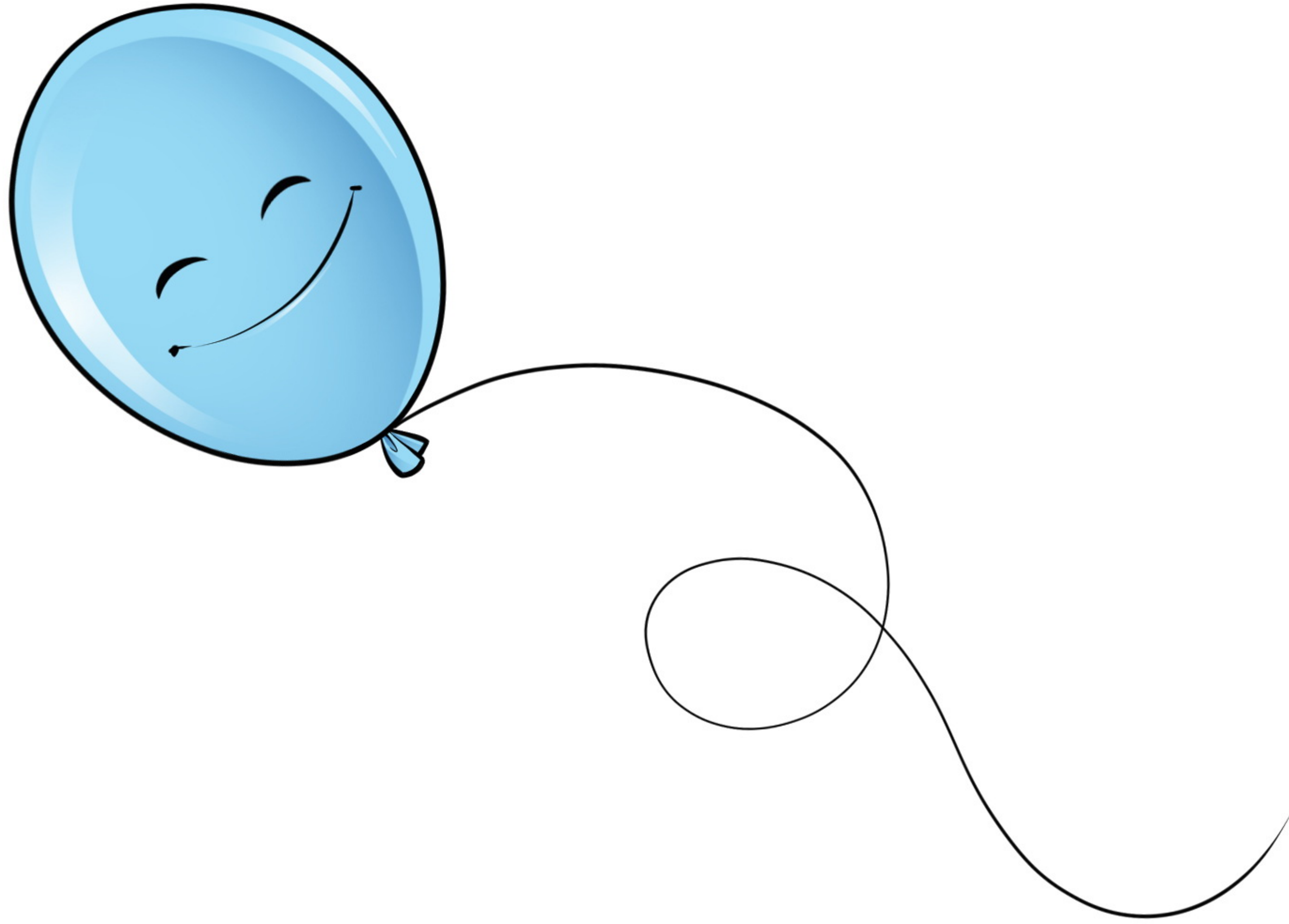
Nataša Angjeleska

NADİR ÇOCUK İLE KONUŞKAN BALONCUK

**İllüstrasyon
Aleksandar Sotirovski**

Nataša Angjeleska

NADİR ÇOCUK
İLE KONUŞKAN BALONCUK

İllüstrasyon ve dizayn:
Aleksandar Sotirovski

Türkçeye çeviren:
İbrahim Yaşarov

Bu resimli kitap HEA International desteğiyle hazırlanmıştır

Doğum günü eğlencesi yarım saat önce başlamıştı.

Çocuk çok heyecanlıydı ve henüz evdeyken kiminle top, kiminle bilardo, kiminle bowling oynayacağını hatta müzik açtıklarında nasıl dans edeceğini planlıyordu, gittikleri oyun alanının tavanında disko topu olmasını istiyordu çünkü tüm o farklı renklerin ışıdayıp etrafında dönmesini çok ilginç buluyordu.

Ancak oyun alanına ulaşır tam da planladığı şekilde oynamaya başladığı anda birdenbire elini hareket ettiremediğini farketti. Eli ağırlaşmıştı ve parmaklarını hareket ettiremiyordu. Üzgün bir şekilde oyun alanının köşesine çekildi, doğum günü yeni başlamış olmasına rağmen kendini yorgun hissediyordu. O güne özel hiçbir şey yapmamıştı aslında ama artık elleri ve ayakları diğer çocuklarla birlikte doğum günü balonlarıyla oynamak istemiyorlardı. Diğer çocuklar ise onun yokluğunu farketmeyerek oyunlarına kaygısızca devam ettiler.

Yalnız başına oturarak kendi kendine dedi ki: Bundan sonra bir yere gitmeden önce hiçbir plan yapmayacağım. Planlarım hiçbir zaman gerçekleşmiyor. Birdenbire ağırlaşan, kalınlaşan ve şişkinlik oluşan elinde nazik bir dokunuş hissetti. Ona dokunan mavi Balon idi. Çocuğun hüzünlü gözlerine bakarak sordu: Neden artık oynamıyorsun? Havamın inmesine ve küçülmeme mi kızdın yoksa? Havam inmeye başladı çünkü beni gerçekten çok çabuk yordunuz!

Çocuk bir anda gelen bu ansız dokunuştan irkildi, ancak bu kısık konuşmaya bir o kadar da şaşırmişti. Çocuklardan birinin saklanıp, balonun konuştuğunu düşündürmeye çalışarak onunla alay edip etmediğini anlamak için sağa sola dönüp bakındı. Yakınında kimse yoktu, balona şaşkınlıkla baktı. Balon nasıl konuşabilir ki? – diye sordu kendine. Bir de nasıl şikayet edebilir?!? Yine de bir şaka sözkonusu olabilir mi, pek de şakanın sırası değil çünkü zaten iyi hissetmiyor.

Yine de konuşacak birine ihtiyacı vardı çünkü diğer tüm çocuklar balonlara oynamaya dalmışlardı.

Bu yüzden dedi ki: 'Sana kızgın değilim. Kendime kızgınım... Bugünle ilgili neler planlamıştım, bir bilsen. Kendi kareografimi ve dans hareketlerimi hazırladım, mikrofon varsa şarkı da söylemek istiyordum, yani karaoke eğlencesi gibi!

Ama hiçbiri olmadı...

Bowlingde de kazanacağımı biliyordum, iyi başlamıştım. Kesinlikle çok iyi puan alıp bilgisayarın hesapladığı bonus atışlarından kazanacaktım. Ah, keşke en azından pastayı yiyene kadar dayanabilseydim, keşke elimdeki şişlik doğum gününün sonuna kadar oynadıktan sonra belirseydi de hastaneye sonrasında gitseydim..

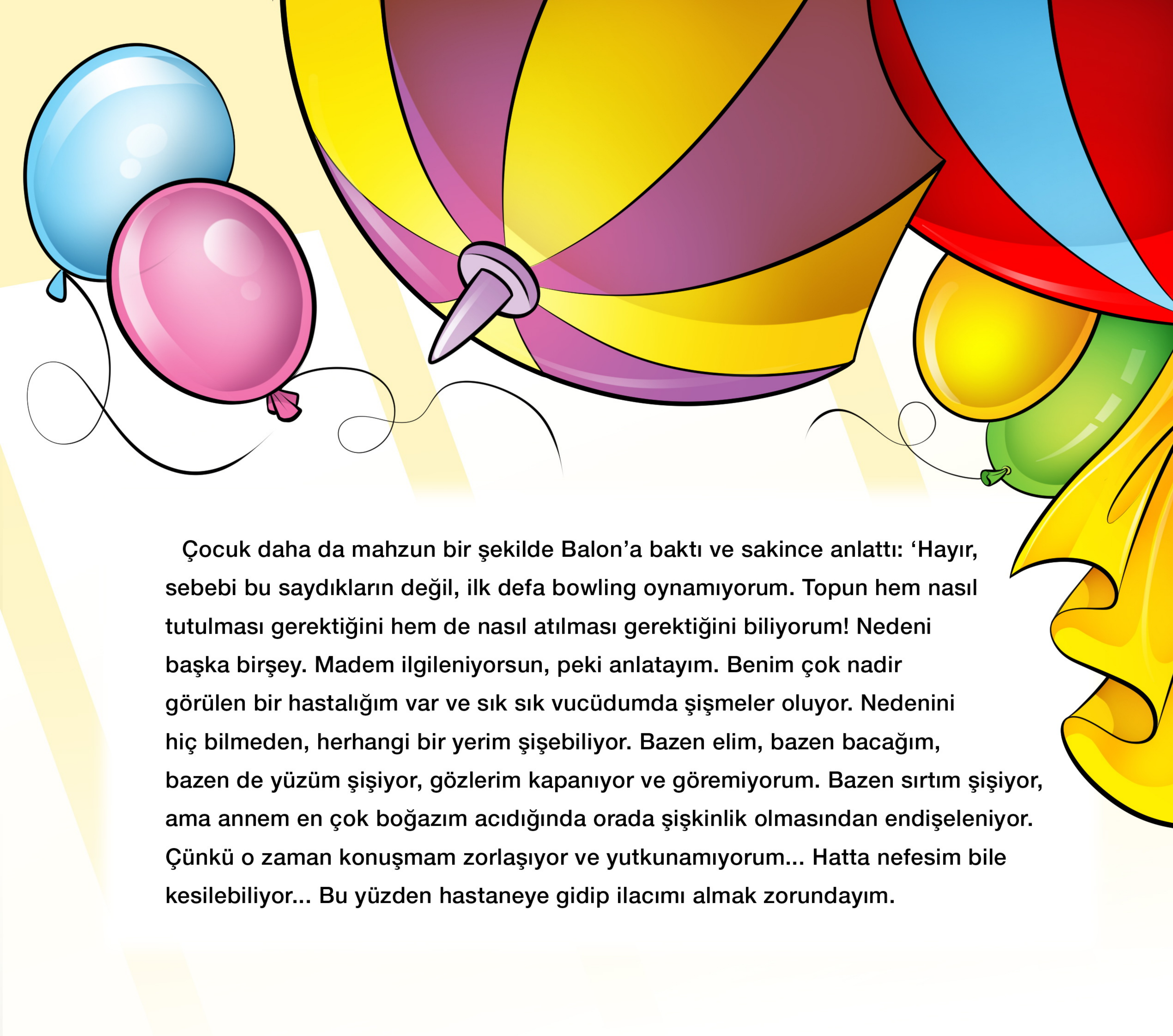

Çocuğun planları hakkında böyle hevesli konuşması Balon'u şaşırttı, şimdi ise fazlasıyla durgundu, bu yüzden enerjisini kaybedip, küçülüp solmasına rağmen endişelenip sordu: 'Peki neden hastaneye gidesin ki? Elini bir yere mi çarptın? Yoksa bowling topu mu çok ağır geldi? Ya da elini topu atarken mi zorladın? Veya aceleyle dikkat etmeyerek topu yanlış tuttun da, elini mi incittin?'

Çocuk daha da mahzun bir şekilde Balon'a baktı ve sakince anlattı: 'Hayır, sebebi bu saydıkların değil, ilk defa bowling oynamıyorum. Topun hem nasıl tutulması gerektiğini hem de nasıl atılması gerektiğini biliyorum! Nedeni başka birşey. Madem ilgileniyorsun, peki anlatayım. Benim çok nadir görülen bir hastalığım var ve sık sık vücudumda şişmeler oluyor. Nedenini hiç bilmeden, herhangi bir yerim şişebiliyor. Bazen elim, bazen bacağım, bazen de yüzüm şişiyor, gözlerim kapanıyor ve göremiyorum. Bazen sırtım şişiyor, ama annem en çok boğazım acıdığında orada şişkinlik olmasından endişeleniyor. Çünkü o zaman konuşmam zorlaşıyor ve yutkunamıyorum... Hatta nefesim bile kesilebiliyor... Bu yüzden hastaneye gidip ilacımı almak zorundayım.

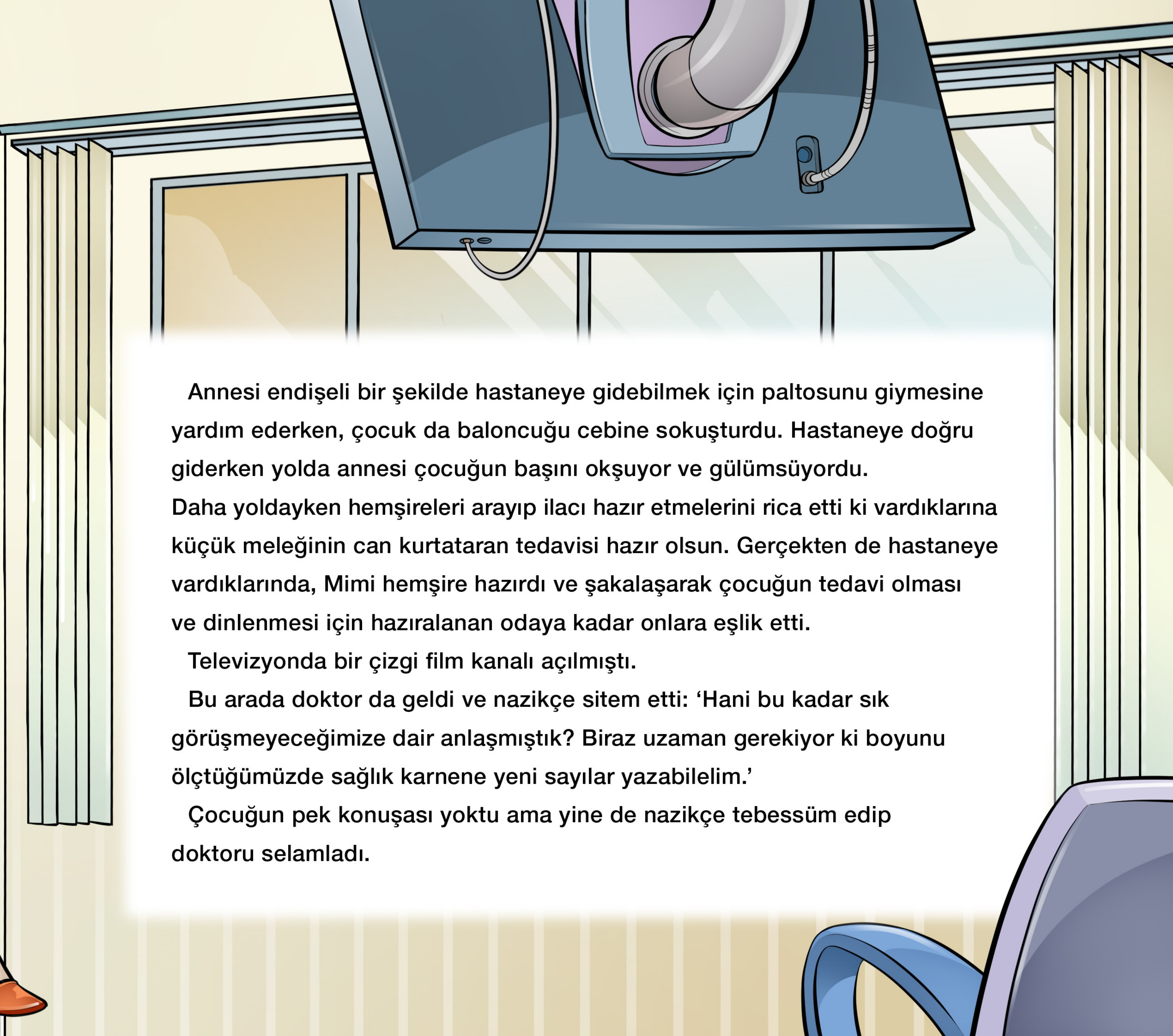

Baloncuk o kadar çok üzüldü ki, tamamen havası inmiş bir şekilde, çocuğun şişmiş olan eline sokulup ona şöyle dedi: 'Lütfen beni de hastaneye götür, seninle birlikte olmak istiyorum. Ben iğnelerden korkarım ama sen cesursun, ben de senin bu cesaretini hissetmek istiyorum, bu birdaha büyümeme ve seninle oynamama engel olsa bile bunu yapmak istiyorum. Lütfen beni de al. Uslu olacağıma dair söz veriyorum, cebinde saklanacağım ve hiçkimse seninle birlikte olduğumu anlamayacak. Lütfen beni de götür, nasıl hissettiğini öğrendikten sonra burada artık hiç eğlenmiyorum ve senin bana daha çok ihtiyacın var. Diğer balonlar diğer çocuklarla kalır, oynamaya devam ederler, kesinlikle benim yokluğumu bile hissetmezler.

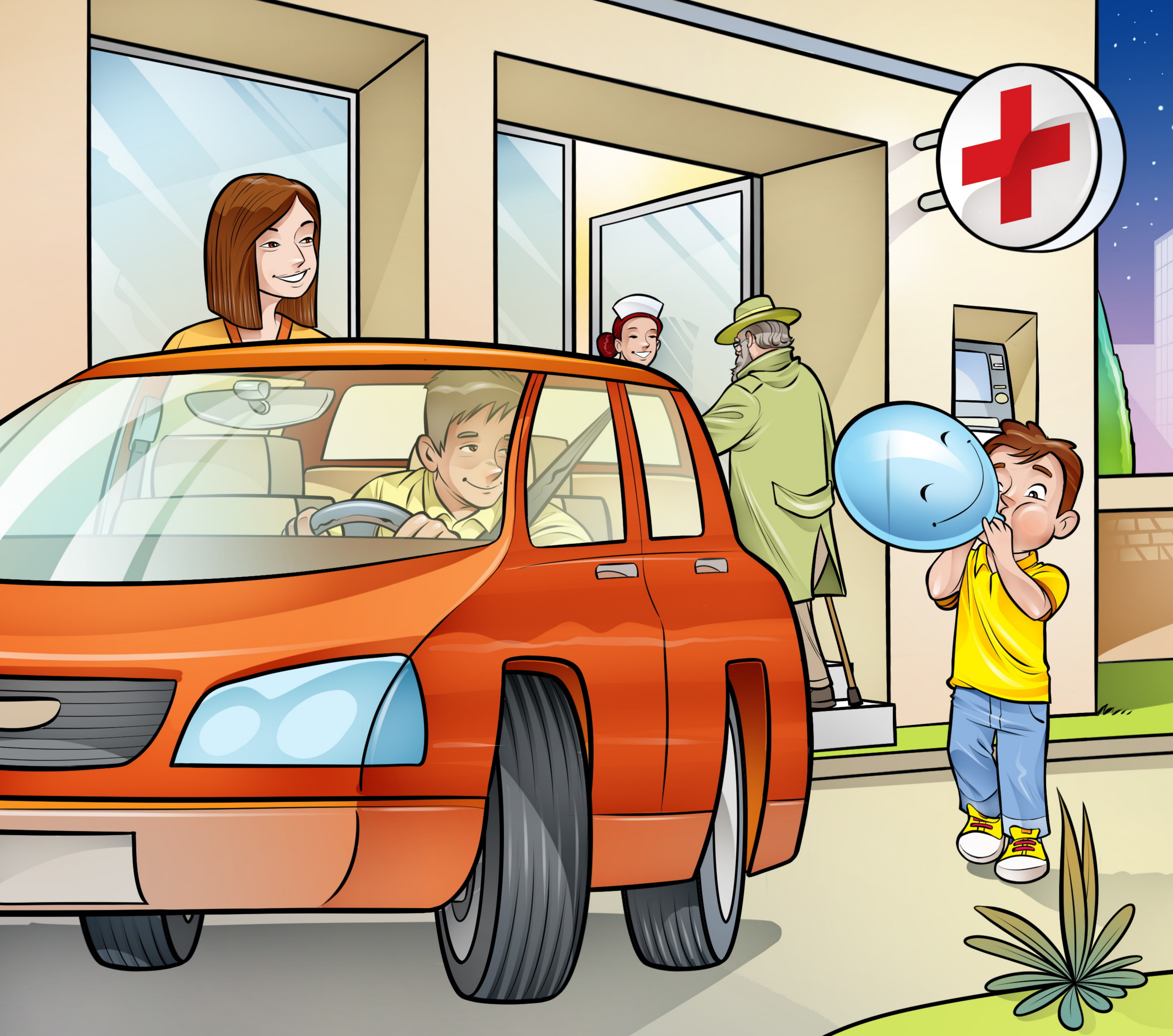
Annesi endişeli bir şekilde hastaneye gidebilmek için paltosunu giymesine yardım ederken, çocuk da baloncuğu cebine sokuşturdu. Hastaneye doğru giderken yolda annesi çocuğun başını okşuyor ve gülümsüyordu. Daha yoldayken hemşireleri arayıp ilacı hazır etmelerini rica etti ki vardıklarına küçük meleğinin can kurtataran tedavisi hazır olsun. Gerçekten de hastaneye vardıklarında, Mimi hemşire hazırды ve şakalaşarak çocuğun tedavi olması ve dinlenmesi için hazırlanan odaya kadar onlara eşlik etti.

Televizyonda bir çizgi film kanalı açılmıştı.

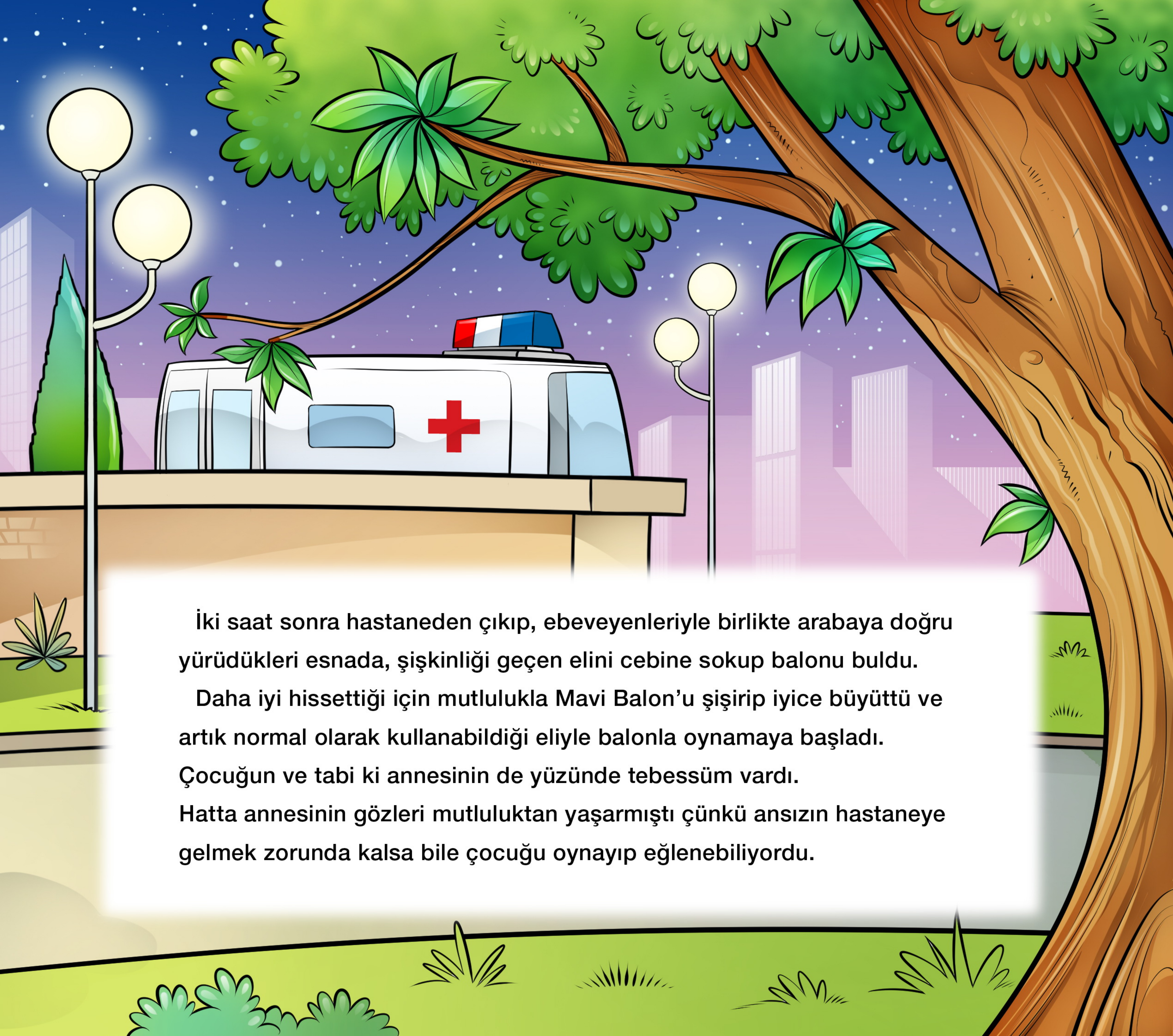
Bu arada doktor da geldi ve nazikçe sitem etti: 'Hani bu kadar sık görüşmeyeceğimize dair anlaşmıştık? Biraz uzaman gerekiyor ki boyunu ölçtüğümüzde sağlık karnene yeni sayılar yazabilelim.'

Çocuğun pek konuşası yoktu ama yine de nazikçe tebessüm edip doktoru selamladı.

İki saat sonra hastaneden çıkıp, ebeveynleriyle birlikte arabaya doğru yürüdükleri esnada, şişkinliği geçen elini cebine sokup balonu buldu.

Daha iyi hissettiği için mutlulukla Mavi Balon'u şişirip iyice büyüttü ve artık normal olarak kullanabildiği eliyle balonla oynamaya başladı.

Çocuğun ve tabi ki annesinin de yüzünde tebessüm vardı.

Hatta annesinin gözleri mutluluktan yaşarmıştı çünkü ansızın hastaneye gelmek zorunda kalsa bile çocuğu oynayıp eğlenebiliyordu.

Eve döndüklerinde çocuğu büyük bir sürpriz bekliyordu. Doğum gününde birlikte olduğu arkadaşları bir sürü renkli balon getirmiş ve doğum günü eğlencesine devam etmek istiyorlardı. Bu mümkün olabilir miydi gerçekten?!!

Çocuk ve Baloncuk mutluluktan uçuyorlardı! Elbette bu teklifi kabul edip arkadaşlarıyla birlikte sanki oyunları iki saatliğine hiç bölünmemiş gibi eğlenmeye devam ettiler. Bir ara diğerlerinden ayrılıp birbirlerine baktılar ve birbirlerine çocuk her rahatsızlanıp hastaneye gitmesi gerektiğinde balonun da onunla birlikte geleceğine ve ondan sonra da gerçek iki arkadaş olarak vakit geçirmeye devam edeceklerine dair söz verdiler.

